

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník X. / číslo 91.

listopad 2018

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Co najdete v tomto čísle

Spatřujeme světlo
Vy ste svetlo sveta
Je to tak těžké...

ZNAMIONA KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO:

Powszechność Kościoła Katolickiego

PERŁY PAPEŻE FRANTIŠKA

POCHOPIT CÍRKEV:

Pokání a smíření - bojím, bojím...

S KOLÁRKEM (A DĚTMI) V KUCHYNI:

tacos

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

Úmysly mší svatých 29.10.-02.12.2018

KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA:

Středověk mého života,
Hana Pinknerová

CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:

Pojed'te s námi na výlet

Adorace, pobožnosti,
návštěvy nemocných,
liturgický kalendář

Pozvánky: koncert Krista Krále

Adventní trhy

XIV. Farní ples

Fotoreportáž z Misijního Jarmarku

s. 3

4

5

7

8

9

11

12

14

16

16

17

18

19

19

20

Podzim je v plném proudu. Když se podíváme v těchto dnech ven z okna, vidíme, že znatelně již ubylo světla. Později se rozednívá a dříve stmívá. Trochu to upraví přechod na zimní čas, ale přeci jen... Nicméně nezoufejme! I toto období má svá kouzla.

Světlo je důležitou součástí našich životů. Přeci jen největších výkonů dosahujeme během dne, a noc je spíše pro odpočinek, relax.

Pro nás, věřící, je však důležité také světlo víry. Co to znamená? Víra, tedy udržování vztahu s Bohem prozařuje a prosvětuje náš život. Lidé mimo Církev by měli právě díky onomu vyzařovanému světlu poznat, že jsme křesťané – tedy patříme Kristu navěky.

Světlo by však nemělo být pouze ve vztahu s Bohem, ale také v našich, mezilidských vztazích. Poloprávda, lež, zatajování, vykrucování se zkrátka ve vztazích nepůsobí nic dobrého. Zkusme se zamyslet, jaké jsou naše vztahy? Co do nich vnášíme? S kým vycházíme dobře, koho moc vidět nemusíme. Co v nich můžeme zlepšit?

Za chvíli začínáme listopad. Začátek tohoto měsíce je vždy zvláštním způsobem věnován našim zemřelým. Máme možnost pro ně získat plnomocné odpustky a tak říkajíc poslat je přímo do nebe. S úsměvem říkávám, že období Dušiček je obdobím generálního úklidu v očistci :) Dušičky nám nabízejí možnost odhlédnout od vlastních zájmů a nezištně pomoci druhému člověku. Přeci co lepšího bychom mohli pro druhého člověka udělat, než pomoci mu k věčnosti v jednotě s Bohem?

Na konci listopadu budeme prožívat konec roku. Nějak to v kalendáři nesedí? Ano i ne. Končí totiž liturgický rok a adventem začne nový. Poslední neděli tohoto roku bude slavnost Ježíše Krista Krále. V naší farnosti tento den již tradičně patří hudebníkům, kteří zde po celý rok doprovázejí liturgii. Na dlouho a poctivě nacvičovaném koncertě se postaví před vás, farníky a předvedou své umění. A bude to rozhodně stát za to.

Přeji všem a každému zvlášť, abychom listopadový čas prožili v duchu rozjímání, vzpomínání na své drahé zemřelé, děkování Bohu za ně, ale také v duchu chvály Boha – Krále.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Anna Špirková, Eva Steffanová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechür

Příští číslo vyjde: **neděle 25.11.2018**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 16.11.2018**

Spatřujeme světlo

Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi, tvoje věrnost dotýká se mraků.

Tvoje spravedlnost je jak mocné horstvo, propastná tůň nezměrná jsou tvoje soudy; zachraňuješ lidi i dobytek, Hospodine.

Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel.

Osvěžují se tím nejtučnější z tvého domu, z potoka svých rozkoší jim napít dáváš.

U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo.

Uchovej své milosrdenství těm, kdo tě znají, a svou spravedlnost těm, kdo mají přímé srdce.

(Žl 36)

Bože, jak je někdy těžké Tvé světlo spatřovat. Jak je někdy těžké chápát Tvé záměry s námi lidmi. Jedinou útěchou nám je to, že každý Tvůj záměr s člověkem je dobrý. Ale jak to prokouknout, když v srdci je splín a smutek. A spousta otázek. Tolik utrpení. Modlíme se, prosíme Tě, jsi naše jediná naděje. Slyšíš nás? Že neslyšíme my Tebe? Dal jsi nám taklik rozumu, že dokážeme během jedné vteřiny být ve spojení s někým na druhé straně zeměkoule a nedokážeme být v myšlenkovém spojení s Tebou, který si nám nejbližší. Prosíme, otevři nám naši mysl, otevři nám oči, otevři nám srdce. At' v každé situaci, i té zoufalé, jsi nám světlem a my to světlo spatřujeme.

Měsíc

Pokaždé, když se podívám při jasné noci na oblohu a zahlédnu měsíc, ihned se začnu modlit modlitbu: „Matko Boží, při mně stůj, v nebi za

mě oroduj, tebe vzývám, tebe ctím, tebe já se nepustím.“ V té krásné měsíční záři, která osvětluje tmavou noc, vidím, nebo spíše cítím lásku Panny Marie k nám. Máte to také tak?

Duchovně relaxační víkend

Rádi jezdíte na výlety? Zajedte se podívat do Andělské Hory na Anenský vrch. Cestou z vesnice na vrch si můžete projít lipovou alejí křížovou cestu, kterou ukončíte u poutního kostela svaté Anny. Z Anenského vrchu je krásný výhled na vrcholky Jeseníků s dominantním Pradědem.

Na začátku října jsme se s manželem zúčastnili, již třetím rokem, duchovně relaxačního víkendu Starých pák pod duchovním vedením kněze Ladislava Heryána. Čtyři krásné dny se skvělými lidmi, na které se pokaždé moc těšíme. Čtyři dny bez wifi i signálu. A tentokrát, po krásném létu, ale velkém suchu,

i čtyři dny skoro bez vody.

Mše svaté, přednášky, modlitby, výlet po okolí, zpívání do rána obohatilo tentokrát i promítání ruského filmu – **Ostrov**. Vyprávění o životě mnicha žijícího na severoruském ostrůvku v malém pravoslavném monastýru (klášteře), kde se nakonec stal tím, komu se v pravoslaví říká „starec“ – Bohem vyvoleným živým svatým, který má shůry dar jasnozřivosti, konání zázraků, uzdravování lidských těl i duší. Jak už to většinou bývá, část lidí z okruhu kolem jurodivých svatých nechápe jejich podivné způsoby, jimiž se nám snaží ukazovat naše pokrytectví, hříchy a pýchu, a zároveň takto maskují svou svatost.

Po velkém loučení s přáteli jsme odjížděli domů naplněni troškou té svatosti, troškou Kristova světla. Snad nám bude oporou v pář těžkých pracovních i obyčejných dnech.

Kamila

Vy ste svetlo sveta

„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia ju pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, ktorí sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľud'mi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach. Mt 5, 14-16

Teraz, keď píšem tieto riadky, je pekné slnečné počasie. Taký ideálny čas na kávu spolu s krátkym zamyslením sa na tému „Svetlo“ :) Nie, nebojte sa, nebudem Vás zaťažovať odbornými názormi, ani vysvetľovaním Písma, na to odborník nie som. Len trochu pouvažujem nad jedným z mojich oblúbených veršov z Písma.

Vy ste svetlo sveta... Čo znamená byť svetlom sveta? Čažká otázka... byť svetlom sveta môže znamenať prinášať ľud'om radosť, alebo im vysvetliť niečo, čo vieme lepšie, svetlo tiež prinášame, ak ohlasujeme Krista. Vniest' trochu svetla ľud'om do života nie je nikdy na škodu, nech sa to už týka akejkoľvek oblasti.

Mesto postavené na návrší...

Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Je logické, že ak je niečo veľké a ešte k tomu postavené na kopci, všetci to vidia a nedá sa to schovať. Rovnako to môže byť s ľud'mi. Ak je niektorý človek známy na celom svete – herec, spevák, kňaz... kdekoľvek príde, či už do obchodu, nemocnice, hotela – všetci si ho všimnú a hned' sa o tom vie. Niekedy nemusí vyslovene ísť o „celebriitu“. Stačí, že niekto je známy na dedine alebo v malom meste a hned' si všetci všimajú, čo robí, kam chodí, ako sa správa. A čo my, kresťania? Ak som kresťan, väčšinou to ľudia o mne vedia. A ak sa niečo udeje, sledujú, ako sa v danej situácii zachovám. Niekedy sa od nás, kresťanov, očakáva, že budeme neomylní, že skloníme hlavu a v rámci toho, že máme byť svojim spôsobom „dobrí“, sa budeme stále prispôsobovať, že nebudem mať vlastný

názor a všetko len tak prijmem. A potom stačí jediná chyba, jediné „potknutie“, jediné „nie“ a už sme zlí nielen my, ale aj celá cirkev. No tým som len chcela povedať, že aj my sme ako to mesto na návrší. Všetci ľudia, či už kresťania alebo nekresťania, sú príkladom pre ľudí, s ktorými žijú. A môžeme dávať ľud'om okolo dobrý príklad, alebo aj zlý. Preto sa snažme žiť s vedomím, že ovplyvňujeme životy ľudí naokolo a pristupovať k tomu zodpovedne :)

...aby videli vaše dobré skutky a oslavovali Otca

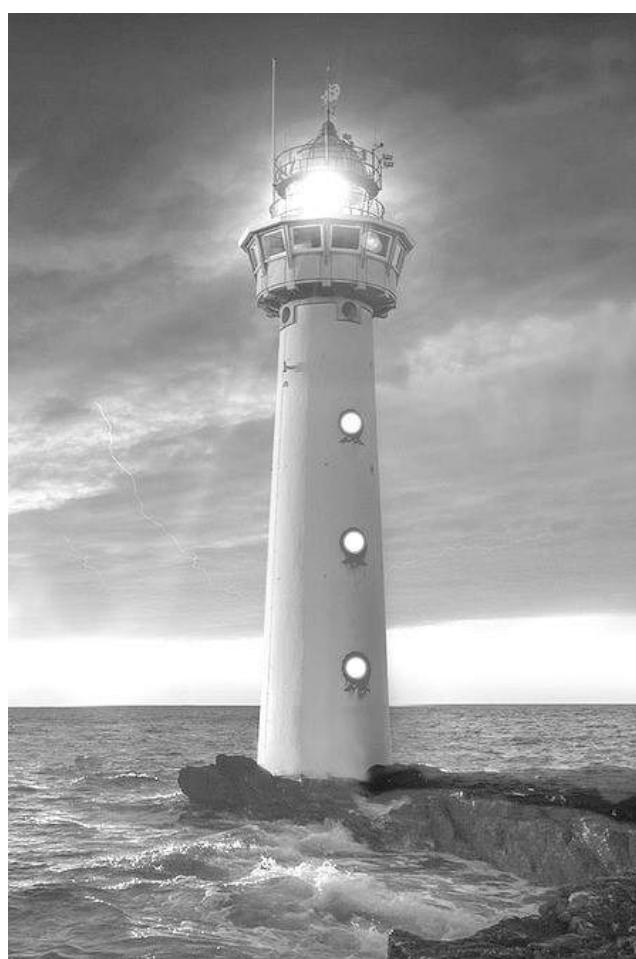
Ak človek urobí nejaký dobrý skutočnosť, väčšinou za to čaká uznanie, pochvalu. Áno, je to prirodzené a je to také ľudské. Ale ak sa nám podarí robiť dobré skutky na slávu nášho nebeského Otca, je to skvelé. Urobiť dobrý skutočnosť, ktorý si ľudia všimnú a pýtajú sa, ako to robíte... a Vy im svedčíte – slovom alebo

životom, ideálne aj slovom aj životom – že silu a príležitosť máte od Boha, musí to byť zážitok. Ak Váš dobrý skutočnosť prinúti ľudí pýtať sa a Vy môžete svedčiť o Bohu, myslím si, že ste na správnej ceste.

Ked' som „lampou“, nemôžem čakať, že ma nikto neuvidí, ale musím počítať s tým, že mám svietiť a že ľudia si moje svetlo chtiac či nechtiac všimnú. A môžem byť pre nich povzbudením... alebo aj nie.

Práve sa dívam na západ slnka, káva je dopitá, tak teda aj moje úvahy a myšlienky sa blížia k záveru :) Ako som v úvode spomínať, nie je to odborné vysvetlenie Písma a Vy môžete mať, samozrejme, iný názor. No chcela by som Vám popriat' veľa svetla v živote, takého skutočného svetla, aby ste mohli žiariť do celého sveta a aby ľudia oslavovali Vášho Otca, ktorý je na nebesiach :)

Anička

Je to tak těžké...

Milosrdenství, odpustění, nesoudit, dát druhou šanci... Jenže ono je to tak těžké, Bože! Nejde to. To se kolikrát prostě opravdu nedá.

Jak odpustit, jak dát druhou šanci někomu, kdo se na mne úplně prachsprostě vykašlal? Když o nic neshlo, byl na mé straně, podporoval mě, povzbuzoval a posiloval. Mohl jsem se o něj opřít. Když jsem zavážoval, jestli ano, nebo ne, jestli otevřeně vystoupit a dát svou kůži všanc, povzbuzoval mě a ujišťoval, že mě podpoří, že se za mě postaví, že mě v tom nenechá. A když přišlo na lámání chleba a já se postavil a udělal, co jsem měl v plánu? Vykašlal se na mě! Čekal jsem, že se postaví za mne a řekne: „Podporuji ho...“ Mlčel. Hledal jsem jeho pohled a on se díval jinam, jako by mne ani neznal. Potichu se vytratil. Nechal mě v tom. Jak můžu někomu takovému odpustit, Bože?

„Vím, o čem mluvíš, člověče. Apoštol Petr třikrát zapřel mého syna, i když se dušoval, že to neudělá. Zapřel. Dostal ale druhou šanci. Od svých bratrů i od Boha. A zhostil se jí více než dobře. Stal se svatým Petrem. Stal se skálou tak, jak mu Ježíš

předpověděl. V té chvíli byl slabý, ale s o to větší silou vedl v začátcích Boží lid, vedl církev a stal se prvním papežem. Co by se stalo, kdyby mu nebylo odpuštěno, kdyby nebylo jeho pochybení přehlédnuto? Co by s ním bylo dál?“

Chápu. Dobře, ale co s takovým, který lstí a podvodem připraví druhého o to, co mu patří? Nestydí se využít těžké situace druhého, aby ho obrál o to, co mu náleží? A co víc, je mu jedno, jestli je to cizí člověk nebo jeho příbuzný. Neváhá lstí dosáhnout toho, co chce. Kolik takových rodin se už nikdy nesmířilo. Proč bych někomu takovému měl odpustit já? Copak nezaslouží trest? Copak sám Bůh neodsoudí takové chování?

A přesto z takového člověka vzešel velký národ, Bohem milovaný. Mluvíme o Jákobovi. O tomtéž Jákobovi, který využil toho, že měl jeho bratr Ezau hlad až k smrti, když se vrátil

z lovu. Právě v takové chvíli od něj vymánil slib, že se zřekne svého prvorodenectví. Mluvíme o Jákobovi, který se neváhal obléci do kůže a vydávat se před svým slepým otcem za svého bratra, když on byl na lovu. O tom samém Jákobovi, který na přímou otázku otce zalhal. A díky tomu dostal požehnání prvorodeného a s ním všechny výhody z toho plynoucí. O Jákobovi, který vzápětí nato uprchl ze země, protože mu jeho bratr vyhrožoval smrtí za to, co učinil.

A ten úskočný a lstivý Jákob se pak vrátil a jeho bratr ho objal na znak odpustění. A Bůh? Bůh změnil jeho jméno na Izrael.

Co by se stalo s ním, kdyby mu bratr neodpustil? Kdyby dokonal, co mu za jeho činy slíbil a zabil by ho? Nikdy by se už nedověděl, že se jeho bratr změnil, že v něm bylo spousta dobrého, pro co si jej Bůh vyvolil za otce Izraele. Co by bylo s vyvoleným národem?

Vzdávám se! I tady máš pravdu. To jsou ale malé hříchy. Jsou mnohem větší, ty, které se neodpouští. Smrtelné hříchy! Jak odpustit cizoložství? Jak odpustit vraždu? To přece nejde! Kolik bolesti něco takového způsobí. Jaké zlo a jaké prázdno takové činy za sebou zanechají. To, Bože, nelze odpustit a jen tak přejít. Takový člověk musí trpět. Musí za své činy pykat. Musí! Jinak by přece nebyla spravedlnost.

Ano. Cizoložství a vražda jsou těžké, opravdu těžké hříchy. Nemůže je nikdo jen tak přejít. Jenže Bůh měří jinak než my, smrtelníci. On vidí dál a hlouběji. Vidí až hluboko do nejskrytějších zákoutí duše člověka.

Zamysli se, člověče, co by bylo s Božím synem? Ten se narodil z rodu Davidova. Ale David zcizoložil. A aby zakryl svůj hřích, nastrážil na muže své milenky past. Když se do ní nechytí, nechal ho zabít. Dva nejtěžší hříchy u jednoho z největších mužů dějin Božího lidu. Jak by se odvíjel celý příběh, kdyby nebylo milosrdenství a odpustění?

Jsou lidé, kteří to ale nezvládnou. Odmítou milosrdenství i odpustění a vezmou vše do svých rukou. Jidáš spáchal sebevraždu. On se milosrdenství nedočkal. Protože jen ten, kdo se utíká k Bohu a prosí o odpustění, nakonec dojde spásy.

Josefa prodali jeho bratři do otroctví. Odpustil jim a nakonec to byl on, kdo se o ně postaral v nejtěžších chvílích.

Je to ale tak těžké! Těžké, když bolest, ponížení, zloba a vztek cloumají duši a mačkají srdce. Člověk vidí rudě a pro zlá slova nejde daleko. A pak když jsou slova vyřčena a vše dokonáno? Rozchody, rozvody, podvody, faleš, pár facek a hádka

plná urážek? Pak se snažíme najít ta správná slova a správné důvody, abychom ospravedlnili to, co se stalo, abychom ospravedlnili sami sebe. Někdy je to oprávněné. Ale jindy? Jindy máme máslo na hlavě a jsme to my, kdo ublížili a zachovali se špatně.

A přesto. Je to tak těžké, odpustit, dát druhou šanci. Pozdravit toho, kdo nám ublížil. Posadit se s ním k jednomu stolu. Je to tak těžké!

Jsme tak trochu jako marnotratný syn, který stojí venku přede dveřmi a ve svém vlastním ublížení se ani neodvážuje vstoupit dovnitř, kde se koná zábava. Nechce odpustit křivdu. Kolikrát je celý konflikt jen změř různých úhlů pohledů na jed-

nu věc. Ty úhly mohou být všechny správné, ale právě že jen z toho daného úhlu. Z jiné strany vypadá „pravda“ prostě jinak.

„Jestliže se někdo domnívá, že něco poznal, nepoznal ještě tak, jak je třeba poznat.“ (1 Kor 8, 2)

Nikdy nikdo nebude znát celou pravdu toho, co se stalo. Jen Bůh ji zná. My opravdu nejsme ti, kdo by měli soudit a odsuzovat. Je to těžké, je to kolikrát hodně těžké zapřít sám sebe. Svůj pohled na to, co je podle nás dobré a co zlé, kdo je dobrý a kdo špatný, kdo si zaslouží a kdo ne.

Je to tak těžké posadit se k jednomu stolu s tím, kdo nám ublížil a popřát mu „dobrou chut“.

Až tě to příště napadne, vzpomeň si na Ježíše. Na večer, kdy ustanovil Eucharistii na poslední večeři. Ježíš žehnal, lámal a rozdával chléb a pak i víno, své tělo, svou krev. „To čiňte na mou památku.“

U toho stolu seděl i Jidáš. Ten, který jej chvíli před tím zradil. Prodal ho. Za třicet stříbrných. A Ježíš to věděl. I Jidáš dostal jeho tělo a jeho krev. I jemu Ježíš „podal“!

Až tě zase jednou napadne, jak je to těžké, vzpomeň na toho, kdo zemřel za naše hříchy a podal své tělo a svou krev tomu, kdo jej prodal.

Je to těžké, je to tak hodně těžké...

Rost'a

Powszechność Kościoła Katolickiego

Jedność Kościoła nabiera pełnej treści, gdy się ją rozważa razem z powszechnością (uniwersalizmem). Jeden jedyny Kościół Chrystusowy jest Kościolem powszechnym, czyli obejmującym cały świat i wszystkich ludzi. Powszechność nazywana inaczej „katolickością”, wywodzi się z greckiego „*kath-holon*” i oznacza „co dotyczy całości”, „co skierowane jest na całość”, „co obejmuje całość”, czyli to, co jest powszechnie, uniwersalne.

błogosławieństwo ludy całej ziemi” (Rdz 12,3). Uniwersalizm Ludu Bożego jest jasno widoczny u proroków: „*Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stanie mocno na wierzchołku góra /.../ i popłyną do niej wszystkie narody...*” (Iz 2,2-3). Na innym miejscu prorok mówi: „...*ustanowię cię światłością dla pagan, aby Moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi*” (Iz 49,6), czy inny cytat: „*i wszystkie krańce ziemi zobaczą zbawienie Boga naszego*” (Iz 52,10). Jak z tekstu wynika, Bóg wprawdzie zaczął od Izraela, ale miał od same-

rasta się w wielkie drzewo, zaczyn zakwasza całą mąkę, na uczęstnika zaproszono najpierw wybranych, a potem wszystkich spotkanych, owce, które nie są z tej owczarni należy przyprowadzić, by nastąpiła „*jedna owczarnia i jeden pasterz*” (J 10,16). Szczególnie jasno i jednoznacznie zaważył myśl o powszechności Kościoła w nakazie misyjnym, na mocy którego apostołowie mają głosić ewangelię wszystkim narodom i po wszystkie czasy aż do skończenia świata. Jezus gwarantuje skuteczność działania, On na końcu będzie sędzią: „*zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich*” (Mt 25,31-32).

Uniwersalizm w świadomości i życiu Kościoła apostolskiego

Uniwersalizm idei Królestwa Bożego w Starym Testamencie (ST)

Przygotowanie Królestwa Bożego (Kościoła) na ziemi w historii ST wprawdzie dotyczyło początkowo tylko Izraela, ale już wtedy ST zawierał myśl, że naród wybrany ma misję wobec narodów całego świata: „*Przez ciebie (obietnica dana Abrahamowi) będą otrzymywać*

go początku gotową koncepcję całości zbawienia, którą stopniowo wprowadzał w życie.

Uniwersalizm Kościoła w nauce Jezusa

Jan Chrzciciel cytaje słowa Izajasza, że z nadaniem Mesjasza „*wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże*” (Łk 3,6). A Jezus? Mówi jasno! Ziarno winno być posiane na roli całego świata, małe ziarnko gorczycy roz-

Znamię powszechności istnieje w Kościele katolickim

Ogólnie uznawana jest powszechność Kościoła katolickiego, bo cieszy się on powszechnością strukturalną. Od czasów apostolskich, poprzez okres starożytności i średniowiecza, aż do czasów współczesnych, Kościół wypełniając poleceń Chrystusa i korzystając z przekazanych przez Niego mocy nadprzyrodzonych, starał się docierać do całego, znanego świata. Katolicyzm nie zamykał się nigdy przed żadnym narodem czy kulturą, podczas gdy inne wspólnoty ograniczały się często do pewnej sfery swoich wpływów. W tej dziedzinie Kościół katolicki starał się możliwie najlepiej wypełniać nakaz Założyciela o nauczaniu wszystkich narodów (Mt 28,19). Nie można też Kościołowi katolickiemu odmówić

powszechności historycznej. Powszechność ta ciągle się rozwija i dopełnia w historii. Do końca wieków będą zapewne inne religie, będą niewierzący i w pewnym sensie Kościół zawsze pozostanie ową „małą trzódką” (Łk 12,32). Sobór Watykański II naucza, że lud mesjanistyczny, choć nie obejmuje aktualnie wszystkich ludzi, a nierzaz okazuje się ową małą trzódką, jest potężnym założkiem jedności, nadzieję zbawienia dla całego rodzaju ludzkiego. Poza tym sobór naucza, iż wśród wszystkich narodów ziemi zakorzeniony jest jeden Lud Boży, bo ze wszystkich narodów przybiera sobie obywatele, a ponieważ Królestwo Chrystusowe nie jest z tego świata (J 18,36), przeto Kościół wprowadzając to królestwo nie przynosi żadnego uszczerbku dobremu doczesnemu jakiegokolwiek narodu, przeciwnie, wspiera uzdol-

nienia i zasady oraz zwyczaje o ile są dobre, a przyjmując oczyszczając je, umacnia i podnosi. To znamień powszechności jest darem samego Pana. Dzięki temu darowi Kościół katolicki dąży do zespolenia całej ludzkości, wraz ze wszystkimi jej dobrami, pod sztandarem Chrystusa. Dzięki temu Lud Boży nie tylko stanowi zgromadzenie poszczególnych ludów, lecz sam w sobie składa się z rozmaitych stanów. Dlatego we wspólnocie kościelnej istnieją partykularne Kościoły, korzystające z własnych tradycji, a pomiędzy poszczególnymi częściami Kościoła istnieją więzy głębskiej wspólnoty. Nikt inny poza Kościołem katolickim nie ma tej powszechności strukturalnej, geograficznej i historycznej.

Andrzej Łukosz

Perly papeže Františka

O přikázání - Lhostejnost zabíjí

(promluva při generální audienci, 17.10.2018)

V této promluvě se papež věnuje katechezi na téma pátého přikázání desatera „Nezabiješ“. V přechozích promluvách, na které navazuje, již zdůraznil, jak toto přikázání vyevuje vzácnost, posvátnost a neznicitelnost lidského života v Božích očích. „*Nikdo nemůže pohrdat životem druhého ani svým vlastním. Člověk totiž v sobě nese Boží obraz a je předmětem jeho nekonečné lásky, bez ohledu na situaci, v níž byl povolán k bytí.*“

V této promluvě nám však ukazuje, že toto přikázání má ještě hlubší smysl. Prohlašuje totiž, že i hněv namířený proti bratu je jistou formou vraždy. Proto apoštol Jan píše: „Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah“ (1 Jan 3, 15). Ježíš však dodává, že rovněž urážka a pohrdání může zabít.

„*Život člověka je ušlechtilý, velice kréhkový a skrývá se v něm „já“, které není méně důležité než jeho fyzická existence. K narušení dětské nevinnosti přece stačí jedna nevhodná věta. Ženu může zranit pouhé chladné gesto. Srdce mladého člověka zlomí, upřeme-li mu důvěru. Pouhá ignorancie dokáže člověka zdrtit. Lhostejnost zabíjí. Je to jako říci druhému člověku: „Jsi pro mne mrtvý“, je to vražda, která se odehrává v srdci. Neláska je prvním krokem k vraždě a „nezabiješ“ je prvním krokem k lásce.*“

Lucie

Pokání a smíření - bojím, bojím...

Varšavské nářečí (ano, je takové i přes to, že jej používá cca. 20% obyvatel mého rodného města, protože všichni ostatní mají své rodinné kořeny někde jinde) má jedno krásné, pro ne-varšaváky nepochopitelné heslo: „mam boja“, což by se dalo jednoduše přeložit jako *mám strach* a ve standardní polštině by to znělo: „boję się“. Nicméně ono „mam boja“ krásně ukazuje, že se jedná o jakýsi strach vnější, který nepramení z mého nitra, nýbrž z toho, co se děje vně mně samotného. Myslím si, že většina z nás „ma boja“ ze zpovědi, neboť přijít a říct o tom, co se nám zrovna nepovedlo, není nijak příjemné a jednoduché. Otázkou je, jak s tím naložíme?... Zda se odhodláme k tomu, aby chom všechno ze sebe vychrlili, nebo budeme kombinovat, aby to znělo nějak slušně... přinejmenším přijatelně... pro mně...

podvedl, nikoho jsem nezabil, a do kostela chodím, tak co po mně chcete.“ Vybavuje se mi takový obraz: když v tmavé místnosti zapálíme svíčku, v jejím světle se nám zdá, že je všechno v pořádku, a když zapneme tisícwattový halogen? Okamžitě uvidíme, co všechno musíme uklidit... Stejně je tomu ve vztahu k Hospodinu. Osoby, které podstupují náročnou cestu obrácení a očištění, mají mnohdy pocit, že jejich stav je horší, než tomu bylo na počátku cesty. Je tomu tak? Ne! Jestliže pustím Boží světlo do svého života, prostě a jednoduše více vidím... Když jsem sváteční katolík, může se mi zdát, že je všechno v pořádku. Nicméně když se vydám na cestu Boží blízkosti, začínám vnímat více toho, co je ještě k přepracování, aby můj život byl více Hospodinův.

ku mše sv., až do dnešní podoby, která se ustálila koncem 16. stol. na Tridentském koncilu. Vždy to ale byla svátost, ve které se člověk vyznával ze svých hříchů, chyb, zanedbání, vyjadřoval svou lítost a odhodlanost k nápravě a získával jistotu odpuštění svých hříchů. Na základě Ježíšových slov – „komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpusťeny a komu neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (J 20, 23) – máme onu jistotu odpuštění, ale zároveň varování, že k tomu není jiné cesty.

Pět podmínek zpovědi

Vzpomeňme si z náboženství tzv. pět podmínek dobré zpovědi, které nám vždy pomáhají dobře se na tuto svátost připravit a správně ji prožít.

Prvním z nich je pořádné zpytování svědomí, kdy opravdu věnujeme svůj čas a pozornost tomu, aby chom si prošli úsek našeho života od poslední zpovědi a vzpomněli na všechny nešvary, které se staly a které naplňují definici hřichů, tedy jsou skutečně vědomým a dobrovolným překročením Božího zákona.

Dalším krokem je lítost, že se to stalo, že našim rozhodnutím a jednáním jsme narušili vztah lásky k Bohu, druhému člověku, k sobě samotnému a nakonec i k okolnímu světu. Zmíněná lítost, pokud je dobré prožitá, vždy vyústí do předsevzetí, že udělám vše, co je v mé mocí, aby se tyto situace neopakovaly... a to je třetí krok, tedy silné předsevzetí se polepšit.

Tepřve teď následuje ten správný okamžik pro upřímné vyznání hřichů před knězem. Je dobré říct několik slov o svém životním stavu, o věku, pokud nás kněz osobně nezná, a také uvést, kdy byla poslední zpověď. Nemusíme hlásit jméno, příjmení a rodné číslo – jednou se mi to opravdu stalo... Následně je třeba říct své hříchy. Věcně, ale třeba i s okolnostmi, pokud to knězi

Všechno je v pořádku

No právě. Noční můrou všech zpovědníků je člověk, který přijde jednou za rok (což je minimum vyžadované Kanonickým právem po katolících) a u zpovědi řekne, že se v podstatě nemá z čeho zpovídat, vždyť je všechno v pořádku... „Nic jsem neukradl, manželku jsem ne-

Vývoj svátosti smíření

Svátost smíření procházela složitým vývojem. Od prostého vyznání hřichů, přes veřejné vyznání hřichů, potom byla ušní zpověď, ale veřejné pokání, a až po něm udělené rozhřešení. Pak jakési seznamy hřichů, které patřily do zpovědi a těch, které řešil úkon kajícnosti na začá-

pomůže pochopit situaci kajícníka. Také by bylo dobré zmínit, zda se něco stalo jednorázově, občas, nebo docela často. Je dobré, abychom vyznání hříchů uzavřeli vyjádřením lítosti a prosbou o odpuštění, aby zpovědník měl jistotu, že jsme své vyznání hřichů uzavřeli. Kněz se ke hřichům může, ale nemusí vyjádřit, dát nám nějaké ponaučení nebo prodiskutovat něco z toho, co jsme vyznali a pak uloží pokání. Tím může být nějaká modlitba, nebo skutek, jednorázová nebo opakovaná. Pokud by pokání bylo pro nás nesplnitelné, nebo nechápeme, oč se jedná, klidně to můžeme zpovědníkovi říct. Pamatujme, že splnění pokání je naší povinností, nicméně není podmínkou účinnosti rozhřešení. Ve stavu milosti posvěcující jsme hned poté, co dostaneme rozhřešení, tedy hned po zpovědi můžeme přistoupit ke sv. přijímání. Každopádně je ale třeba dbát na to, abychom pokání vykonali.

Neudělení rozhřešení

Občas dostávám otázku: Když jdu ke zpovědi, je povinností kněze dát mi rozhřešení? Není! Může se to však stát jen v jasně určených situacích, tedy např. když nelitujeme svých hřichů, když s problematickou záležitostí nehodláme nic dělat (nehodláme, nikoliv že nemůžeme, tedy např. společné žití bez sňatku a vnímání tohoto stavu jako normálního), nebo se nám stane hřich, jehož rozhřešení je rezervováno diecéznímu biskupovi nebo dokonce papeži. Pochopitelně i ty poslední situace jsou řešitelné, akorát trošku obtížněji.

Zadostiučinění

Zbývá nám ještě poslední krok k dobrému prožití svátosti smíření, a ten se už děje po rozhřešení, nicméně je strašně důležitý a strašně zanedbávaný – je jím zadostiučinění Bohu a bližnímu... Oč jde? Je to jednoduché na pochopení a zároveň mnohdy obtížné v provedení, zvláště v té druhé části vztahující se k druhému člověku. Mnohdy se setkávám s tvrzením, že my, katolíci, to máme jednoduché, protože něco

vyvedeme, pak se vyzpovídáme a je všechno v cajku... Není tomu tak. Když jsem někomu svým jednáním způsobil škodu, měl bych to napravit. Stalo se, například, že jsem někoho pomlouval, nebo jsem někomu lhal. Po zpovědi bych měl říct těm dotyčným, kterým jsem to řekl, že to nebyla pravda. Když jsem něco někomu ukradl, měl bych vrátit ukradenou věc, nebo narovnat škodu, kterou jsem způsobil atd. Jedná se tedy o to udělat vše pro to, aby se moje obrácení deklarované ve svátosti smíření projevovalo ve skutkové podstatě mého jednání. Teprve pak je to skutečné obrácení.

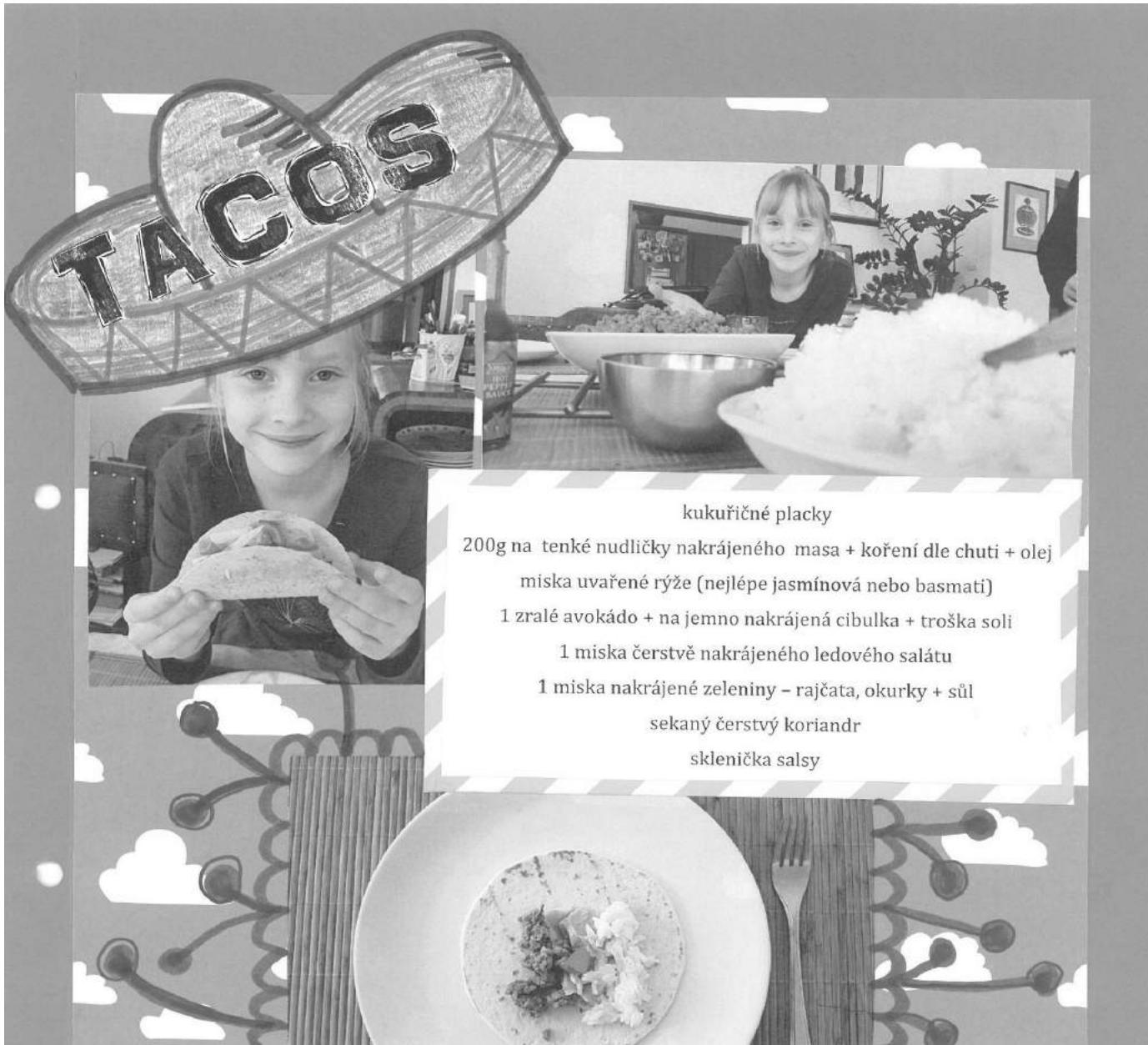
Tajemství

Pamatujme, že zpovědi se není třeba bát. Nejdu do zpovědnice, aby mně někdo trestal, odsuzoval, nebo se mi smál. Jdu tam, abych ze sebe vyhodil všechno to, co jsem pokazil, abych dostal rozhřešení a nemusel to za sebou táhnout. Není třeba přemýšlet jak ten nebo onen kněz bude na mé hřichy reagovat, zda nebude

pohoršený. Věřte, že za těch pár let zpovídání každý kněz slyšel tolík různých věcí, že opravdu ničím nepřekvapíte. Navíc je to svátost, kterou způsobujeme, že se svými problémy nejsme tak úplně sami – a už toto je zisk, neboť důvěra je v naší společnosti silně nedostatkové zboží. Pamatujme, že pořád platí zpovědní tajemství, což znamená, že žádný kněz nikdy a za žádných podmínek nesmí říct nic z toho, co slyšel u zpovědi tak, aby to šlo spojit s osobou, od které to slyšel. Takže právě zpověď je tím nejbezpečnějším prostředím, díky kterému se Zlému nepodaří nás zamknout v osamocenosti s našimi problémy. Zpověď je objetím milujícího Otce, který se člověkem nepohoršuje, ale objímá jej a říká: „Dobrá, zpackal jsi to i ono. Lituješ, tak já ti odpouštím a dávám novou šanci, nový start.“ Tam, kde je láska, není místo na strach, neboť kdo se bojí, nemiluje dokonale (1 J 4, 18). Takže ve zpovědi není důvod „miec boja“.

Przemek

S kolárkem (a dětmi) v kuchyni

kukuřičné placky
200g na tenké nudličky nakrájeného masa + koření dle chuti + olej
miska uvařené rýže (nejlépe jasmínová nebo basmati)
1 zralé avokádo + na jemno nakrájená cibulka + troška soli
1 miska čerstvě nakrájeného ledového salátu
1 miska nakrájené zeleniny - rajčata, okurky + sůl
sekáný čerstvý koriandr
sklenička salsa

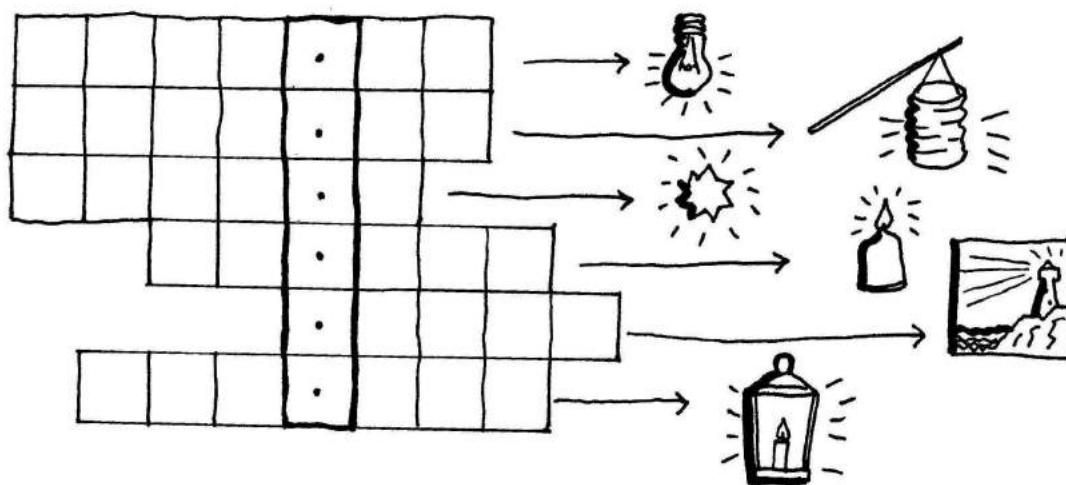
NEJPRVE SI PŘIPRAVÍME MASO. Na TROŠE OLEJE OSMAŽÍME NAKRÁJENÉ, OSOLENÉ A OCHUCENÉ KOUŠKY MASA. PŘIPRAVENÉ MASO DÁME DO MISKY A UCHOVÁVÁME V TEPLÉ.
DO MIXÉRU VLOŽÍME OLOUPLÁNE AVOKÁDO, LEHCE OSOLÍME A PŘIDÁME NAJEMNO NASEKANOU MALOU CIBULKU – PŘEDEM SPAŘENOU HORKOU VODOU. VŠE ROZMIXUJEME A PŘEDÁME DO SERVÍROVACÍ MISKY.
DO SERVÍROVACÍCH MISEK DÁME TAKÉ UVAŘENOU RÝŽI, SALÁT, ZELENINU A KORIANDR.
KUKUŘIČNÉ PLACKY LEHCE NAHŘEJEME NA PÁNVIČCE A PŘENDÁME NA TALÍŘ.
VŠE PŘIPRAVÍME NA STŮL, DLE LIBOSTI PLNÍME PLACKY A VYCHUTNÁVÁME.

Dobrou chuť přejí Pukowiec

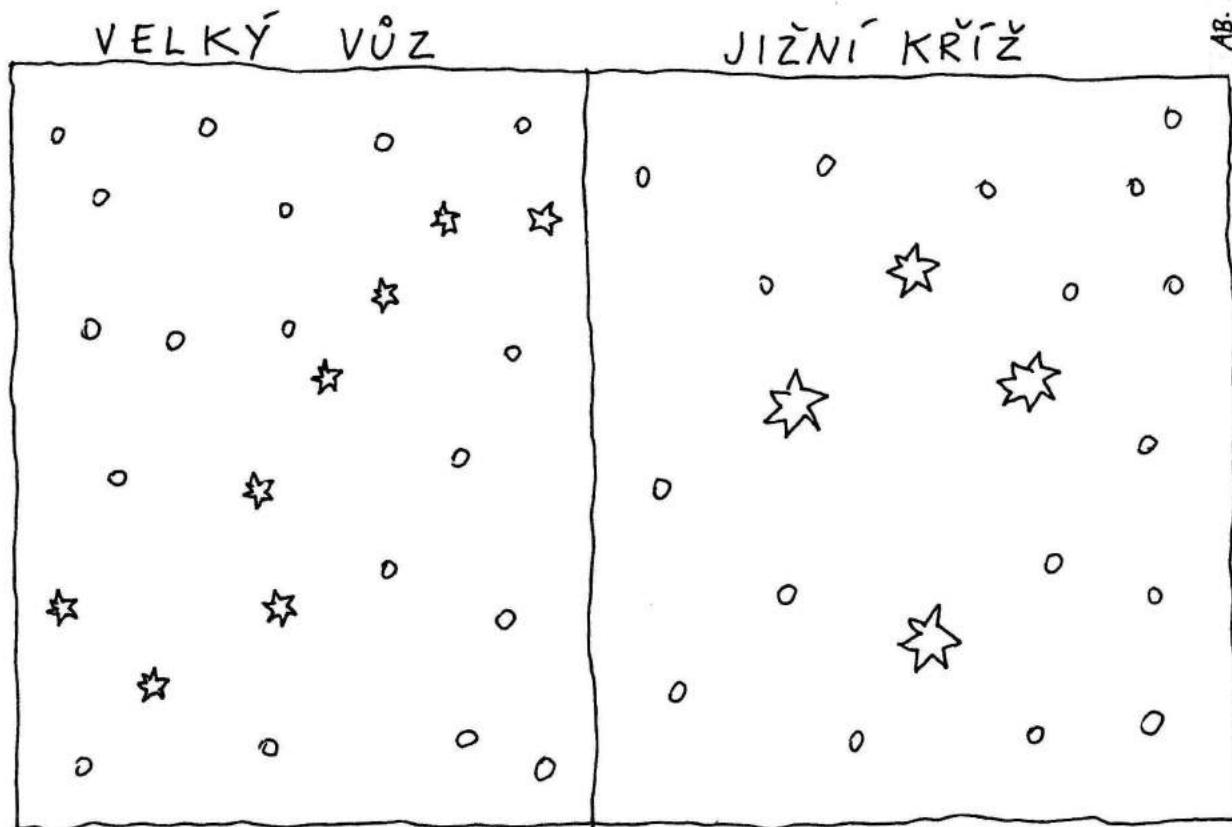
Kdo si hraje, nezlobí

CO TO TADY SVÍTÍ?

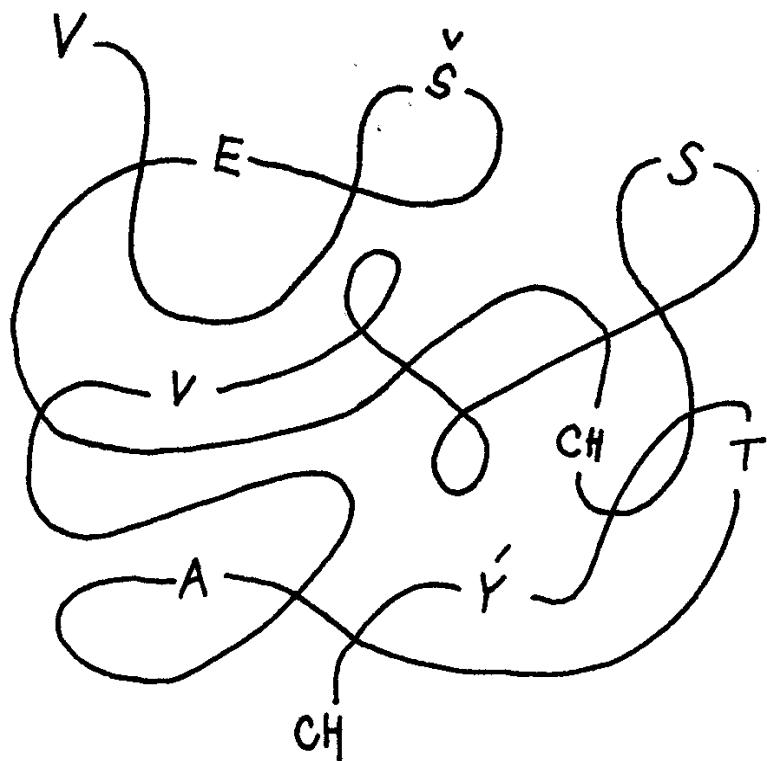
KDYŽ JE KOLEM NÁS TMA, POTŘEBUJEME ASPOŇ MALE ŠVĚTLO. DÍKY NĚMU TOTIŽ LÉPE (vyluště v tajence!).

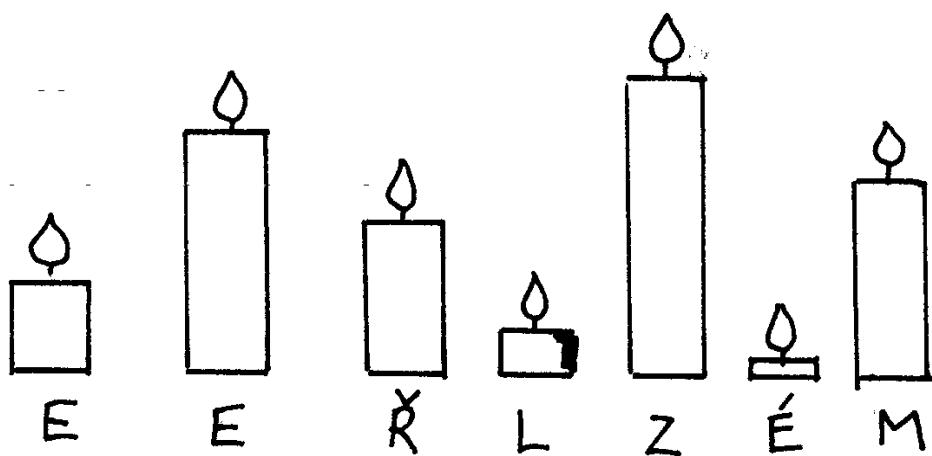
DÍKY SVĚTLU TAKY MŮŽEME JÍT SPRÁVNÝM SMĚREM. NÁMOŘNÍCI NA MORI SE V NOCI ŘÍDILI PODLE HVĚZD. SPOJ HVĚZDY TAK, ABY MĚLY TVAR DVOU NEJJASNĚJŠÍCH SOUTHVĚZDÍ NA OBLOZE!

Jakou slavnost slavíme 1. listopadu? _____

Za koho se modlíme 2. listopadu? _____
(seřad svíčky od největší do nejmenší)

www.deti.vira.cz

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

29.10.2018-02.12.2018

(stav ke dni: 25.10.2018)

po 29.10.	8:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną 17:00 Cz Za + rodice Annu a Rudolfa Ryglovy, + manžela Oldrzechy Rudola, rodice a za + rodiny z obou stran
út 30.10.	8:00 Cz Za + Juraje Ševce a za žijící a + členy jeho rodiny
st 31.10.	8:00 Pl 17:00 Cz Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 01.11.	7:00 Pl 8:00 Cz Za + Václava Novotného, rodice z obou stran, s prosbou o požehnání prožijící členy rodiny 16:00 Cz Za + Jarmilu a Ladislava Vrtalovy, dceru Helenu a žijící členy rodiny Vrtalové 17:00 Pl Za + rodiców Józefa i Marię Parchańskich oraz za + Elżbietę Cyganek
pá 02.11.	7:00 Cz Za + Ervína Kotlarika, manželku, syna, zetě, rodice z obou stran a za + z rodiny Zuziakové a Černikové 8:00 Pl 16:00 Pl Za + Antoniego i Elžbietę Waliców oraz za + i žijących członków rodziny 17:00 Cz Za + Annu a Jana Wojnarovy, syna Eduarda, rodice z obou stran, rodiny Wojnarovou, Landeckou, za opuštěné duše, s prosbou o pomoc a ochranu Matky Boží Ustavičné pomoci
so 03.11.	8:00 Cz Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské 17:00 Pl Za + karwińskich chórzystów, szczególnie za chórzystów „Liry”
ne 04.11.	6:30 Pl Za + Antoniego Podstawkę, žonę Annę i za + z rodzin 8:00 Cz Za žijící a + rodinu Kremerovou, Brecherovou, Slabou a za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje 9:30 Pl Za + męża Karola, Annę, Karola Góreckiego, rodiców Karola i Zofię Kunców oraz za + członków rodzin Vyvlečka, Górecki, Kunc, Kaczyński i Hoffman 11:00 Cz Za + Boženu Bielczykowou, manžela Jana, rodice a sourozence, za žijící členy rodiny do ochrany Boží 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 05.11.	8:00 Pl Za + Karola Lajczyka, žonę Helenę, rodiców z obu stron, za žijących i + członków rodziny Lajczyk, Górecki, Bystron, Matykiewicz oraz za dusze w czyścu 17:00 Cz Za Annu a Jana Jastrzembské, Františka Karase, rodinu Kolkovou a Emilii Jastrzembskou
út 06.11.	8:00 Cz Za + a žijící členy rodiny Hoferové a Szablaturowé, s prosbou o dar zdraví
st 07.11.	8:00 Pl O powołania kapłańskie i zakonne 17:00 Cz Za + Emila Dzierżengu, jeho manželku Barbaru, jejich dceru Terezii Bajerovou, manžela Václava a za + Petra Bartolottého
čt 08.11.	8:00 Cz 17:00 Pl Za + Honoratę Haltofową (3.roczn.+)
pá 09.11.	8:00 Pl 17:00 Cz Za + Josefa Cebulu (10.výr.+), za + rodice a sourozence a za celou žijící rodinu
so 10.11.	8:00 Cz 17:00 Pl Za Krystynę i Kazimierza Czernek, wnuczkę Agnieszkę, + rodzinę Burzyńskich, Szostek i za dusze w czyścu
ne 11.11.	6:30 Pl Za + Marię Galoczwą, rodiców oraz rodzinę Pieczków, Pierchalów i Galoczów 8:00 Cz Za + Boleslavu Luzara, + rodice z obou stran a za žijící členy rodiny s prosbou o Boží ochranu a přímluvu Panny Marie 9:30 Pl Za + Erwina Staniowskiego (nedož.90), za + rodzinę Staniowskich i Stoszków oraz za žijących członków rodziny, powierzając ich Opatrznosti Bożej 11:00 Cz Děkovná za 80 let života, s prosbou o požehnání pro celou rodinu a za duše v očistci 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 12.11.	8:00 Pl Za + Stanisława Kondziolkę 17:00 Cz Za + manžela Helen Kojdjaka (nedož.80) a za duše, na které nikdo nepamatuje
út 13.11.	8:00 Cz Za + Ladislava Cisára (nedož.100, 25.výr.+)
st 14.11.	8:00 Pl Za + Emila Kolka, žonę Annę, zięcia Gerharda, i + z rodzin Kolek i Jurczyk 17:00 Cz Na jistý úmysl
čt 15.11.	8:00 Cz Za + Vincenta Hvižďa a Kláru Hvižďovou 17:00 Pl Za umierajúcich, proszając o wstawiennictwo św. Józefa
pá 16.11.	8:00 Pl O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci 17:00 Cz Za + Alžbětu Macurovou, celou + rodinu, s prosbou o dar víry a Boží ochranu pro žijící rodinu
so 17.11.	8:00 Cz Za + Bedřicha Wilczka, jeho manželku, sourozence a dceru, za + Karla Szwedu, manželku a jejich děti, a za žijící členy rodiny 17:00 Pl Za + Wandę i Franciszka Filipków, rodzinę Filipków i Cubrów oraz za + Bronisława Waclawika,

ne 18.11.	6:30	Pl	Za + Emilię Morcinkową, męża, rodziców z obu stron, prosząc o opiekę Bożą dla żyjących członków rodziny
	8:00	Cz	Za + syna Toníka Jonáše, manżela, rodiče z obou stran, prarodiče, za sestru Františku, bratra Františka a žijící členy rodiny Jonášové, Brunowské, Kutné, Sedlákové a Petruškové
	9:30	Pl	Za + rodziców Elžbietę i Władysława Kalników
	11:00	Cz	Za + manżelę Adama a Annę Čapkovą a Františka a Marii Sopouškovy
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 19.11.	8:00	Pl	Za + Martę Šebianową (2.roczn.+) oraz za jej męża Wiliama (7.roczn.+)
	17:00	Cz	Za + neter, maminku, dceru Veroniku Barnošákovou
út 20.11.	8:00	Cz	Za + Marii Popov a jejího manžela Iliu
st 21.11.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	Za živé i + členy společenství Živého Růžence
čt 22.11.	8:00	Cz	
	17:00	Pl	Za + Marię Durczokową, męża Eugeniusza, rodziców z obu stron oraz za dusze w czyścu cierpiące
pá 23.11.	8:00	Pl	Za + Joannę i Franciszka Bijoków, za żyjących członków rodziny, prosząc o błogosławieństwo Boże i wstawiennictwo Matki Bożej
	17:00	Cz	Za + Huberta Antošíka, jeho + żenu, za + Jana Hrabicha, + prof. Rafaela Sázela, za + Ericha Stuchlíka, + dr. Josefa Pulcera a za duszę, na które nikdo nepamatuje
so 24.11.	8:00	Cz	
	17:00	Pl	Za + Cecylię i Mariana Aniolów, rodziców z obu stron i za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Matki Bożej Frysztackiej
ne 25.11.	6:30	Pl	Za + Bohusław Stanowską, męża, ojca, teściów i wszystkich zmarłych krewnych
	8:00	Cz	Za varhaníky, scholy a hudebníky naší farnosti
	9:30	Pl	Za + Józefa Cachla
	11:00	Cz	Za + rodinu Ivančovou, Šotovou, Míkitkovou, Ilčískovou a Dordo-vou a za dusę v očistci, na które nikdo nepamatuje
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 26.11.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	
út 27.11.	8:00	Cz	
st 28.11.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 29.11.	8:00	Cz	
	17:00	Pl	Za + Ginelę i Józefa Jagiello oraz rodziców z obu stron
pá 30.11.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	
so 01.12.	8:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	17:00	Pl	Za + Franciszka Linzera, żonę Helenę i rodzeństwo z obu stron
ne 02.12.	6:30	Pl	Za + Bronislavě Bartoškou, szwagra Antonína i rodziców Bartošków i Macurów
	8:00	Cz	Za + rodiče Josefa a Marii Podstawkovy a za 4 syny, s prosbou o Boží požehnání pro celou žijící rodinu
	9:30	Pl	Za żyjących i + górników, prosząc o wstawiennictwo św. Barbary
	11:00	Cz	Za + rodiče z obu stran, + bratra Aloise, + švagrovou Krystynu, s prosbou o Boží požehnání pro žijící człony rodziny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Knihovnická ochutnávka

Středověk mého života **Hana Pinknerová**

Spisovatelku Hanu Pinknerovou jsem si oblíbila. Určitě ji většina z nás zná (hlavně ženám ji nemusím dlouze představovat). Přesto pár slov o ní... Vystudovala pedagogickou fakultu obor čeština-hudební výchova. S manželem a dvěma dcerami žije v Brně, kde provozuje malé knihkupectví a galerii. Napsala 14 sbírek úvah a fejetonů a tři knížky pro děti. Mnohá téma zpracovala jako scénáře pro televizi či rozhlas. V Karmelitánském nakladatelství jí vyšly tituly: O světle s Hanou Pinknerovou, Kuchyňské pohádky a oblíbené knížky fejetonů: Co Bůh šepťa maminkám, Budu asi lílat, Jedno potěšení týdně, Další porce potěšení, Dvě minuty ticha, Brusinky, Dneska jsem to stihla, Smím být něžná, To pravé místo...

Už názvy těchto knížek mluví za vše. Bez nadsázký bych mohla říct, že jsou to večerníčky před spaním. Slibuji, že než si o svou vládu řekne spánek, stihnete přečíst alespoň jeden krátký fejton.

Knížku Středověk mého života mi půjčila před třemi lety má kamarádka. Četla se fajn, bylo to takové krásné pohodové čtení na dovolenou. Ted' jsem ji objevila v naší farní knihovně a otevřela ji znovu... Oslovila mě víc než před tím. Jen fejton s nápisem Krize mě trochu vyděsil. Nechtělo se mi zrovna číst o krizi, ale...

Hanka se opět těšila, jak stráví volný páteční večer se svou rodinou, avšak jedna z dcer jí narychlo oznámila, že jí volal spolužák, že má volný lístek do divadla, a druhá dcera se rozhodla jít na slučák ze základky. Manžel měl na programu kytarový seminář. Tak se stalo, že Hanka ten večer zůstala doma sama. A jak to tak u žen bývá, začala přemýšlet... Najednou měla dojem, že vaří jídla, která pak nejí. Uklízí nepořádek, který nedělá. Investuje pozornost a nikdo ji neoplácí. Krize. Dříve jí to však nevadilo. Co se stalo? Co je jiné? Druhý den jí kamarádka u kávy na to odpověděla otázkou: „A ty už přece nejsi maminkou na plný úvazek, že?“ A Hance v tu chvíli došlo, co věděla už dávno - „Že cílem výchovy dětí je jejich samostatnost.“ Její výchova byla u cíle... „Máš volno“, oznámila jí kamarádka. To znělo zajímavě....

Jenže je tolik věcí, co by mohla dělat.... může hledat svůj sen, koupit si menší kabelku, zatímco čokoládě už odolává, květinám jen stěží... Začala být jiná... Jaká? Přijďte si tuto knížku půjčit a uvidíte.

P.S. Co si však „vzít“ nenechala, byly drobnosti, jako je adventní kalendář pro své dcery. Alespoň než odejdou z domu. Jak jí znám, tak tyto drobnosti bude pak s láskou chystat svým vnoučatům.

Jak já jí rozumím....

Anna

Co nás čeká..a nemine

Pojed'te s námi na výlet

Zveme všechny na další sobotní výpravu:

tentokrát 17. listopadu 2018 – Hrádek – Filipka – Návsí - 9 km

Pro děti bez doprovodu sraz v 7:40 hodin v hale nádraží

Odjезд: vlakem Karviná žel.st 7:56 hodin – Hrádek žel.st 8:39 hodin

Trasa: Z Hrádku po zelené směr „Filipka Rozcestí“ – dále po žluté přes chatu Filipka – pak po žluté dolů – Návsí žel. st. vlak- 9 km

Zpět nejpozději

Návsí žel.st. 16:14 hodin - Karviná žel.st - 16:58 hodin

V případě velké nepřízně počasí náhradní program:

Aquapark Bohumín, odjezd 7:59 hodin - návrat 11:45 hod Karviná
(Vstup děti 115 Kč/ 3 hodiny, dospělí 215Kč/3 hodiny)

Termíny dalších výprav:

Rok 2018 - 1. prosinec; 31. prosinec

Rok 2019 - 19. leden; 16. únor; 16. březen; 19. duben = Křížová cesta dle programu organizátorů ve farnosti; 18. květen; 8. červen

Další info: Karel Houdek. mobil: 731 508 202, email: karel.houdek@centrum.cz

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončené vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostním požehnáním.

1. pátek v měsíci - 02.11. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostním požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 8:00 PL; a po mši začínající v 17:00 hod. CZ. Od 15:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 02.11. dopoledne (zhruba od 9:00)

Liturgický kalendář:

čtvrtok 01.11. – slavnost Všech svatých

(s doporučenou účastí na mši)

středa 17:00 CZ

čtvrtok 7:00 PL, 8:00 CZ, 16:00 CZ, 17:00 PL

pátek 02.11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

7:00 CZ, 8:00 PL, 16:00 PL, 17:00 CZ

pátek 09.11. – svátek Posvěcení lateránské baziliky

8:00 PL, 17:00 CZ

sobota 10.11. – památka sv. Lva Velikého, papeže
a učitele církve

pondělí 12.11. – památka sv. Josafata, biskupa
a mučedníka

úterý 13.11. – památka sv. Anežky České, panny

sobota 17.11. – památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice

středa 21.11. – památka Zasvěcení Panny Marie
v Jeruzalémě

čtvrtek 22.11. – památka sv. Cecílie, panny a mučednice

sobota 24.11. – památka sv. Ondřeje Důng Láca, kněze,
a druhů, mučedníků

neděle 25.11. – slavnost Ježíše Krista Krále

sobota 17:00 PL

neděle 6:30 PL, 8:00 CZ, 9:30 PL, 11:00 CZ, 18:45 CZ

pátek 30.11. – svátek sv. Ondřeje, apoštola

8:00 PL, 17:00 CZ

Ostatní:

Je vyhlášena kostýmová soutěž „HolyWins“ pro děti od 6 do 15 let. Děti, připravte si kostým nějakého světce a přijďte v něm na mši svatou **ve čtvrtku 01.11. v 16:00**, kde bude vyhodnocení soutěže. Na tuto mši si také připravte krátké představení svého světce. Po mši bude v katechetickém domě připraven program pro všechny převlečené děti.

Dušičkové pobožnosti na hřbitovech budou **v neděli 04.11. v Karviné-Dolech** bezprostředně po mši sv. **v 9:30**. Na ostatních karvinských hřbitovech **od 14:00**.

O víkendu **10.-11.11.** pořádá farnost **Zájezd na Moravu**. V programu bude návštěva Uherského Hradiště a okolí, večerní posezení ve vinném sklepku a nedělní pouť na Velehrad. Odjezd v **7:00** z parkoviště u Prioru. Plánovaný návrat mezi 18:00-19:00.

Na **pondělí 12.11.** připadá **Den vzájemných modliteb Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci a farnosti Karviná**. Pamatujme v tento den na bohoslovce, kteří se připravují ke kněžskému životu a povolání.

Pamatujme o možnosti získat v těchto dnech plnomocné odpustky pro duše v očistci:

- a) Na základě dovolení Apoštolské Penitenciárie z roku 2012 mohou věřící v naší republice získat plnomocné odpustky pro duše v očistci již v týdnu před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé (tedy od 25.10.), pokud v obvyklé době od 2.11. do 8.11. nemohou z vážných důvodů navštívit hřbitovy. Toto dovolení platí po dobu sedmi let, tedy do roku 2019.
- b) 01.11. odpoledne a 02.11. po celý den je pro získání odpustků třeba navštívit kterýkoli kostel a kromě splnění tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání a modlitba na úmysl svatého Otce), se v kostele pomodlit Modlitbu Páně a Vyznání víry.
- c) Ve dnech 01.11. do 08.11. lze denně získat odpustek pro duše v očistci po splnění tří obvyklých podmínek, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

V neděli 25.11. zvou hudebníci naši farnosti na tradiční **Koncert ke cti Krista Krále**. Začátek koncertu bude v **15:00**.

Ve čtvrtek **29.11. v 18:00** bude mít P. Przemek přednášku v MěDK Karviná na téma „**Domácí násilí vs. manželský slib**“. Jelikož se jedná o akci MěDK, je nutné si zakoupit vstupenku (cena 80 Kč), a to v pokladně domu kultury nebo kina Centrum, nebo online.

O **první neděli adventní**, tedy 02.12., budou naši kněží během všech bohoslužeb **žehnat adventní věnce**.

Během **prosince** se děti (a nejen) můžou ve všední dny opět těšit na **rorátní mše svaté**. Budou **v pondělky, úterky, čtvrtky a pátky v 6:30**. Po mši bude pro děti připravena snídaně. První roráty budou v pondělí 03.12.

Po dobu platnosti zimního času budou ve všední dny ve všech našich kostelích ranní mše svaté až v 8:00 a večerní již v 17:00. Nedělní pořad bohoslužeb zůstává beze změny.

Hudebníci naši farnosti zvou na

koncert ke cti Krista Krále

v neděli 25.11.2018

v 15:00

Těšit se můžete na skladby současné i starší, rychlé i pomalejší, jednoduché i složitější, instrumentální, sborové i sólové...

Robert Prizeman...

....Jacob de Haan....

....chorál Svatý Václave...

...Bruno Coulais...

....„Slavíci v kleci“...

....Alessandro Scarlati....

....Jay Althouse....

.....Salve Regina

.....Missa Brevis.....

...Ave Maria

Pilně jsme cvičili a teď bychom se s Vámi rádi o to podělili :)

Římskokatolická farnost Karviná pořádá zájezd na

ADVENTNÍ TRHY

DO VÍDNĚ

sobota 15.12.2018

cena: 600 Kč

Přihlášky (včetně platby)
od 29.10.2018 ve farní kanceláři.

Římskokatolická farnost Karviná
zve na

XIV. FARNÍ PLES

26. LEDNA 2019 V 19:00
OBECNÍ DŮM DRUŽBA

vstupenky: 400 Kč (v ceně vstupenky je
večeře formou rautu)

Vstupenky k zakoupení v neděli 18.11., 25.11. a 02.12.
na faře vždy 7:30-11:00.

Od 03.12. po telefonické dohodě.

Misijní Jarmark 21.10.2018

Výtežek
z Jarmarku
26.175 Kč

